

Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка
Факультет іноземної філології
Кафедра англійської мови

Дипломна робота
магістра

з теми: **«ВІДТВОРЕННЯ ІДІОСТИЛЮ Р.КІПЛІНГА В УКРАЇНСЬКИХ
ПЕРЕКЛАДАХ»**

Виконала: студентка 2 курсу
Angb1-M17z групи
спеціальності 014 Середня освіта (Мова і
література (англійська), додаткова
спеціальність 014 Середня освіта (Мова і
література (німецька)

Кобилецька Леся Петрівна

Керівник:

Галайбіда О.В., кандидат філологічних
наук, доцент, доцент кафедри англійської
мови

Рецензент:

Уманець А.В., кандидат філологічних наук,
доцент, завідувач, професор кафедри
іноземних мов

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ХУДОЖНЬОГО ПЕРЕКЛАДУ	7
1.1. Особливості художнього перекладу.....	7
1.2. Жанрові характеристики і специфіка перекладу казок.....	13
1.2.1. Типологія казок.....	21
1.2.2. Художня своєрідність казок Р.Кіплінга.....	26
Висновок до розділу	32
РОЗДІЛ 2. ОСОБЛИВОСТІ ІДІОСТИЛЮ Р.КІПЛІНГА	35
2.1. Ідіостиль як проблема художнього перекладу.....	35
2.2. Характерні особливості ідіостилю Р.Кіплінга.....	41
Висновок до розділу	52
РОЗДІЛ 3. ЗБЕРЕЖЕННЯ ІДІОСТИЛЮ Р.КІПЛІНГА В УКРАЇНСЬКИХ ПЕРЕКЛАДАХ	54
3.1. Відтворення лексичної палітри казок Р.Кіплінга в українських перекладах.....	54
3.2. Стилiстична доцiльнiсть граматичних трансформацiй в українських перекладах казок Р.Кіплінга.....	65
3.3. Застосування лексико-граматичних трансформацій в українських перекладах.....	82
Висновок до розділу	90
ВИСНОВКИ	92
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	95
СПИСОК ДЖЕРЕЛ ІЛЮСТРАТИВНОГО МАТЕРІАЛУ ТА ЇХНІХ УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ	101

ВСТУП

Серед різноманіття художніх творів видатного британського письменника Р.Кіплінга вирізняються казки, які виконують розвивальну, повчальну, розважальну функції, впливають на мисленнєву та емоційну діяльність людини, а особливо дитини.

Перші переклади казок Р.Кіплінга українською мовою з'явилися у кінці XIX століття в часописах Галичини. Першими перекладачами були Іван Петрушевич, Наталія Романович-Ткаченко і сестра Лесі Українки – Ольга Косач-Кривинюк. Згодом казки Р.Кіплінга перекладав українською Майк Йогансен, який став жертвою 'великого терору' 1937-1938 р.р., Леонід Солонько, чий переклади вважаються одними з кращих, Всеволод Прокопчук, Бодан Лета, Юрій Лісняк, Наталія Дьомова, Ірина Сав'юк і Володимир Чернишенко.

Чимало українських науковців вивчали оповідання Р.Кіплінга та їх переклади. Н.Мосьпан [39], яка досліджувала семіотику казок Р.Кіплінга, зосереджується на ролі семіотико-лінгвістичного підходу до оригіналу та його впливу на об'єктивність і суб'єктивність інтерпретації тексту перекладачем. Вона описує динаміку принципів перекладу, порівнюючи різні переклади одного літературного твору упродовж тривалого часу і пропонує схему перекладацького аналізу знаків на різних лінгвістичних рівнях.

І.Д. Олійник [44] вважає жанрову специфіку оригіналу одним з чинників, що визначає особливості його перекладу. Зокрема науковець розглядає особливості перекладу літературної казки. Такі казки більшу увагу звертають на художнє слово, що виражається в грі слів та створенні різноманітних кліше.

Українські вчені Т.Бідна, Л.Коломієць, М.Новікова, А.Науменко, О.Мазур, О.Чередниченко при дослідженні особливостей стилю перекладача й аналізі відтворення елементів оригіналу в перекладі, виділяють такі складові лінгвістичного образу перекладача, як культурна й національна приналежність, а також індивідуальний контекст.

Актуальність теми дослідження зумовлена необхідністю проведення перекладознавчих досліджень, спрямованих на виявлення повноти і способів відтворення ідіостилю оригінального твору у перекладах, використання перекладацьких трансформацій, які сприяють збереженню структурно-сміслових зв'язків та мовно-культурних особливостей текстів першотвору.

Метою дослідження є визначення особливостей ідіостилю казок Р.Кіплінга та з'ясування способів передачі їх в українських перекладах; аналіз перекладацьких трансформацій в українських перекладах казок Р.Кіплінга та простеження їхньої ролі у збереженні індивідуальних особливостей стилю автора та адаптації тексту оригіналу до сприйняття україномовним читачем.

Завдання дослідження:

- 1) уточнити трактування поняття «ідіостиль» у сучасній лінгвістиці та перекладознавстві;
- 2) визначити жанрові характеристики казки загалом і особливості казок Р.Кіплінга;
- 3) розглянути сутність та доцільність перекладацьких трансформацій ;
- 4) визначити та проаналізувати перекладацькі трансформації тексту оригіналу казок Р.Кіплінга в україномовних перекладах;
- 5) ідентифікувати повноту передачі ідіостилю Р.Кіплінга в українських перекладах.

Об'єктом роботи є мова казок Р.Кіплінга зі збірки «Just so stories» і їх українських перекладів.

Предметом аналізу є відтворення мовних особливостей ідіостилю Р.Кіплінга в українських перекладах казок, лексичні, граматичні та лексико-граматичні перекладацькі трансформації в україномовних перекладах казок Р.Кіплінга.

Матеріали дослідження – казки Р.Кіплінга та їх україномовні переклади, здійснені Л.Солоньком і В.Панченком.

Методи, використані в дослідженні – як основний метод використано *зіставлення* оригінальних текстів та їхніх перекладів українською мовою, *метод спостереження* із залученням прийомів *лінгвостилістичного* та *контекстуального аналізу* з метою виявлення стилістичних особливостей текстів оригіналу і перекладу, *аналіз словникових дефініцій* для визначення денотативного і конотативного значення лексичних одиниць, *описовий* метод – для систематизації й класифікації досліджуваного матеріалу і такі загальнонаукові методи аналізу як *порівняння* та *узагальнення*.

Новизна дослідження полягає в комплексному аналізі характерних рис ідіостилію казок Р.Кіплінга і способів передачі цих рис в українських перекладах.

Теоретичне значення роботи. Обґрунтовано необхідність збереження прагматичної мети і естетичної функції оригіналу художнього тексту, доцільність перекладацьких трансформацій як засобу адаптації твору оригіналу до характерних мовних рис, національної культури і вікових особливостей читачів.

Практична цінність одержаних результатів роботи полягає у можливості їх використання для викладання порівняльної типології англійської та української мов, теорії та практики перекладу, порівняльної лексикології та стилістики англійської та української мов.

Апробація результатів дослідження. Основні результати дослідження були представлені на щорічній звітній конференції студентів та магістрантів Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка (2018р.); VI Міжнародній студентській Інтернет-конференції «English in Interdisciplinary Context of long-life Education» (12 квітня-20 квітня 2018 р.) та IV Всеукраїнській науковій інтернет-конференції «Вербальні культурні коди сучасної української мови» (9 листопада 2018р.).

Є 3 публікації з теми дослідження: 1) Поняття ідіостилію та ідіолекту в сучасній лінгвістиці // Збірник наукових праць студентів та магістрантів факультету іноземної філології Кам'янець-Подільського національного

факультету імені Івана Огієнка. Випуск 11. – Кам'янець-Подільський: Аксіома, 2018. – С. 9-12;

2) Поняття перекладацьких трансформацій та проблема їх класифікації // Матеріали VI Міжнародної студентської Інтернет-конференції «Англійська мова у міждисциплінарному контексті безперервної освіти». – Кам'янець-Подільський: КПНУ імені Івана Огієнка, 12-20 квітня 2018 року, с.221-226;

3) Семіолінгвістичний аспект казок Р. Кіплінга в українських перекладах // IV Всеукраїнська наукова інтернет-конференція “Вербальні культурні коди сучасної української мови”, Кам'янець-Подільський, 9 листопада 2018 року, С.16.

Структура роботи. Магістерська робота (загальний обсяг – 101 сторінки) складається зі вступу, трьох розділів з висновками до кожного з них, загальних висновків, списку використаної літератури та джерел ілюстративного матеріалу.

ВИСНОВКИ

Художній переклад є інструментом культурного освоєння світу, розширення колективної пам'яті людства, чинником самої культури. Він є одним з найнаглядніших проявів міжлітературної (і значить, певним чином, міжкультурної) взаємодії. Від того, як перекладач трансформував текст, які мовні засоби використав, залежить цілісне сприйняття всього твору.

Якість художнього перекладу розкривається через два основних поняття: адекватність перекладу та еквівалентність перекладу. Адекватність художнього перекладу – це вичерпне розуміння авторської ідеї, яка виражена в оригінальному творі, передачі художньо-естетичної спрямованості тексту.

Перекладач повинен підібрати відповідні засоби для відтворення образів першотвору і передати ідіостиль автора.

Поняття ідіостилю на сьогоднішній день розглядається з трьох позицій. До першої можна віднести визначення, які акцентують, перш за все, мовний та/або мовно-стилістичний бік творчості того чи іншого митця; до другої – визначення, в яких увага приділяється, у першу чергу, авторському світогляду, його душевним схильностям; до третьої – визначення, що фокусуються на об'єктивній ситуації навколо автора: епоху, в яку він чи вона жили, соціальну групу, до якої належали, мовну ситуацію, в якій вирости та/чи знаходились утворчий період. Ідіолект відноситься до ідіостилю як частина до цілого, ідіолект є вужчим поняттям, ніж ідіостиль, і торкається особливостей лише певного рівня стилю: наприклад, фонетики чи синтаксису.

Під час перекладу художньої літератури перекладач повинен докладати усіх зусиль, щоб компенсувати брак розуміння мови оригіналу читачем, але при цьому не вносити необґрунтованих, надмірних змін у текст першотвору, аби не втратити прагматичної спрямованості, художньої цілісності та самобутності оригіналу.

Художній переклад обумовлений не лише об'єктивними чинниками, але й суб'єктивними. Жоден переклад не може бути абсолютно точним, оскільки сама мовна система приймаючої літератури за своїми об'єктивними даними не

може досконало передати зміст оригіналу, що неминуче призводить до втрати певного об'єму інформації.

Проблема перекладу казок пов'язана насамперед з особливостями їх художньої форми, стилістичних засобів та насиченістю тропами і стилістичними фігурами. Часто перекладач надає казці національного колориту. Виділяючи у тексті стилістично значущі елементи, перекладач відтворює не їх форму, а стилістичні функції в тексті перекладу тими засобами цільової мови, які розцінюються як максимально ефективні у певній ситуації.

Однією з визначальних рис казок Р.Кіплінга є їхній діалогічний та ігровий характер. У перекладі цих казок Л.Солоньком збережено лінгвістичні засоби створення діалогічності оповіді: безпосередні звертання до читача; наказовий спосіб дієслова; питальні та умовні речення.

Ігровий характер казкової оповіді Р.Кіплінга створено завдяки ритмічності. Засобами досягнення ритмічності у тексті оригіналу є різні види повтору: фонетичний, лексичний, синтаксичний. У перекладах також вдається зберегти ритм завдяки чергуванню наголошених і ненаголошених складів, фонетичним, лексичним і синтаксичним повторам.

Р.Кіплінг також широко послуговується грою слів, яка часто відображена у вигляді паронімічної атракції і знаходить майстерне відтворення у перекладах.

Казковий дискурс моделює особливий художній світ і поетичну реальність. У Р.Кіплінга він наповнений вишуканими неологізмами, езотизмами та okazіоналізмами, зокрема серед назв тварин, для перекладу яких часто використано образні характеризуючі прикметники, які базуються на позначені притаманних для цих створінь якостей.

У перекладах збережено інверсовану структуру речень і повтор структурних елементів, хоча й може бути змінено їхнє лексичне наповнення шляхом конкретизації або опущення певних семантичних елементів.

Особливу емоційність і експресію надають казкам Р.Кіплінга дитячі слова, стійкі словосполучення та оригінальні неологізми, що виконують в

тексті експресивно-емоційну роль. Р.Кіплінг увів до обігу нові незвичайні слова, що розвивають дитячу уяву, і які було перекладено з використанням національно маркованої лексики, яка збагачує мову маленьких читачів.

У результаті проведеного аналізу виявлено, що серед лексичних трансформацій у перекладах Л.Солонька і В.Панченка визначальними є: конкретизація, генералізація, додавання, вилучення значень. Вони дають змогу наблизити текст для дитячого сприйняття, оскільки читають казки здебільшого діти.

Серед граматичних трансформацій у перекладах Л.Солонька і В.Панченка виокремлено такі трансформації: членування та об'єднання речень, заміна частин мови, членів речення, типу речення та синтаксичні перестановки, які адаптують текст до структурних особливостей української мови.

Серед лексико-граматичних трансформацій у перекладах Л.Солонька і В.Панченка домінують функціональні заміни та антонімічний переклад. Вони дають змогу не лише зрозуміти специфіку тексту оригіналу та стиль автора, але й відтворюють національну самобутність, ментальність та культуру тексту перекладу.

Розгляд різних видів перекладацьких трансформацій (лексичних, граматичних, лексико-граматичних) на матеріалі казок Р.Кіплінга у перекладах Л.Солонька та В.Панченка засвідчив, що їх використання є необхідним засобом досягнення адекватності перекладу і викликано специфічними рисами мови оригіналу і мови перекладу. Різні види цих перекладацьких трансформацій об'єднує їх спрямованість на максимально точну передачу лексичної палітри, граматики та стилістики оригінального тексту. Оскільки при міжмовному перетворенні семантичні втрати є неминучими, перекладачі намагалися звести їх до мінімуму за допомогою максимально ефективного використання перекладацьких трансформацій, спрямованих на досягнення еквівалентності тексту та збереження ідіостилю автора.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Алексеева Н.С. Р.Кіплінг у російській літературі (Рецепція. Переклад. Типологія): автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук: 10.01.05. Київ, 2000. 18 с.
2. Байка і казка. URL: <http://moyaosvita.com.ua/kultura-i-suspilstvo/chim-vidriznyayetsya-bajka-vid-kazki/>.
3. Волошук В.І. Індивідуальний авторський стиль. Стиль, ідіолект, ідіостиль: наукові праці КГВУ. 2016. Том 92. Випуск 79. С. 81-101.
4. Гарник І.В. Типологія перекладацьких трансформацій: навчально-методична розробка на базі англійської мови. К. : МІЛП, 2001. 27 с.
5. Григорьев В.П. Грамматика идиостиля: В. Хлебников. – М.: 1983. С. 54 - 75.
6. Дзюбишина-Мельник Н.Я. Перекладна література як складова інкультурації дитини. Всесвітня література в загальноосвітній школі. 1998. № 1. С. 73-75.
7. Диндаренко О.А. Образ англо-індійського суспільства Р. Кіплінга в контексті діалогу культур: наукові праці Чорноморського державного університету імені Петра Могили комплексу "Києво-Могилянська академія". 2010. Т. 141. (№128). С. 30-35.
8. Дитяча література. URL: <http://naub.oa.edu.ua/2012/ukrajinski-dorevoljutsijni-vydannya-perekladnoji-dytychoji-literatury/>.
9. Дюришин Д. Посредническая функция художественного перевода. / М. : Прогресс, 1987. 238 с.
10. Дюришин Д. Художественный перевод в межлитературном процессе. Проблемы особых межлитературных общностей. М. : Прогресс, 1993. 318 с.
11. Задорнова В.Я. Восприятие и интерпретация художественного текста. М. : Высшая школа, 2006. 152 с.
12. Зарицький М.С. Переклад: створення та редагування: посібник К.: Парлам. вид-во, 2004. 120 с.

- 13.Здражко А.Є. Проблеми перекладацької справи. Інтерв'ю з перекладачем художньої літератури Тетяною Некряч. Зарубіжна література в школах України. 2013. (№ 2). С. 40–42.
- 14.Зоривчак Р.П. Лингвостилистические характеристики художественного текста и перевод: диссертация на соискание ученой степени доктора филологических наук. Львов, 1987. 30 с.
- 15.Зорівчак Р.П. Перекладна література для дітей як чинник формування особистості.Український науковий збірник. Львів, 2007. 119 с.
- 16.Іваненко В.Г. Індивідуальний стиль письменника та відтворення його у перекладі. Республ. міжвідомч. наук. зб. К. : Вища школа, 1980. С. 93–101.
- 17.Казакова Т.А. Художественный перевод. Теория и практика: ученик. СПб.: ООО «Иньязиздат», 2006. 544 с.
- 18.Казка. URL: <http://westudents.com.ua/glavy/34007-osnovn-tipi-kazok-v-mller-v-vundt-a-aarne-u-shdnoslovyanskomu-folklor-ta-h-pobutuvannya-v-ukran.html>.
- 19.Казка. URL: <http://ukrclassic.com.ua/katalog/teoriya-literaturi/2748-vidi-i-zhanri-usnoji-tvorchosti>.
- 20.Казки про тварин. URL: <http://speka.org.ua/content/view/1013/60/>.
- 21.Каліщук І. Використання компенсації як метод перекладацької трансформації у перекладі художніх творів / І. Каліщук // Студентський науковий альманах факультету іноземних мов Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка. 2013. Вип. 1 (10). С.194–197.
- 22.Карабан В.І. Переклад англійської наукової і технічної літератури. Вінниця : Нова книга, 2004. 576 с.
- 23.Карабан В.І. Переклад англійської наукової і технічної літератури. Ч. 2. Лексичні, термінологічні та жанрово-стилістичні труднощі. Вінниця: Нова книга, 2001. 303 с.
- 24.Комиссаров В.Н. Слово о переводе. М. : Наука, 1973. 427 с.
- 25.Комиссаров В.Н. Теория перевода (лингвистические аспекты). М.: Высшая школа, 1990. 256 с.

26. Комиссаров В.Н. Современное переводоведение. М. : Изд-во «ЭТС», 2001. 421 с.
27. Коптілов В.В. Теорія і практика перекладу. К. : Вища школа, 1982. 166 с.
28. Корунець І.В. Вступ до перекладознавства . Вінниця : Нова книга, 2008. 512с.
29. Корунець І.В. Теорія і практика перекладу (аспектний переклад): підручник. Вінниця : Нова Книга, 2000. 448 с.
30. Крупа М. Лінгвістичний аналіз художнього тексту. Підручники і посібники, 2005. 416 с.
31. Курий С. Ко дню рождения Р. Киплинга. Как была написана «Книга джунглей». URL: <http://shkolazhizni.ru/archiv/0/n-32558/>.
32. Кучер З.І. Практика перекладу : навчальний посібник для студ. вищ. вавч. заклад / З. І. Кучер, М. О. Орлова, Т. В. Редчиць. Вінниця : Нова Книга, 2013. 504 с.
33. Кушина Н.І. Відтворення етномовного компонента українських народних казок в англomовних перекладах : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук: 10.02.16. Київ, 1998. 16 с.
34. Латишев Л. К. Міжмовні трансформації як засіб досягнення перекладацької еквівалентності. Семантико-синтаксичні проблеми теорії мови і перекладу. М.: Просвещение, 1986. 107 с.
35. Лещенко О.І. Особливості реалізації антропоцентричності в англomовних казках: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : 10.02.04. Київ, 1996. 21 с.
36. Літературознавчий словник-довідник / за редакцією Р. Т. Гром'яка, Ю. І. Коваліва, В. І. Теремка. К. : ВЦ «Академія», 2007. 753 с.
37. Мелетинский Е.М. Народный эпос. М. : Наука, 1963. 647 с.
38. Михайленко О.О. Перекладацька трансформація як категорія перекладу. Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка. 2009. (№ 13). С. 129-134.

39. Мосьпан Н.В. Семіолінгвістичний аспект українських перекладів казок Р. Кіплінга: монографія. К.: "Освіта України", 2011. 279 с.
40. Народна казка. URL: <http://narodna-osvita.com.ua/1171-narodna-kazka.html>.
41. Науменко Л.П. Практичний курс перекладу з англійської мови на українську: навч. посібник. Вінниця : Нова книга, 2011. 136 с.
42. Нефьодова О.Д. Особливості лінгвостилістичної організації тексту британської літературної казки : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : 10.02.04. Харків, 2001. 18 с.
43. Олійник І.Д. Інтерпретація дитячої літератури: погляди – переклади – трансформації: наукові записки Національного університету "Острозька академія". 2013. (№36). С. 343–346.
44. Олійник І.Д. Україномовні переклади збірки Редьярда Кіплінга 'Just so stories': рецепція, інтерпретація, оцінювання: автореф. дис. канд. філол. наук: 10.01.05. Тернопіль, 2009. 20с.
45. Переклад казок. URL: http://www.ae-lib.org.ua/texts/_tales_europe__ua.htm.
46. Полюжин М.М. Теорія і практика перекладу з англійської мови на українську. К. : УМК ВО, 1991. 158 с.
47. Попович А. Проблемы художественного перевода. М. : Высш. шк., 1980. 199 с.
48. Потапова А.Є. Дитяча література: підходи та критерії перекладу. Житомир : ЖДУ ім. І. Франка, 2010. 197 с.
49. Проблеми художнього перекладу. URL: http://confcontact.com/2013_02_20/15_Manaenko.html.
50. Проблеми художнього перекладу. URL: <http://myvic.com.ua/kazka/hudozhniy-pereklad/>.
51. Пропп В.Я. Фольклор и действительность. М. : Наука, 1976. 263 с.
52. Проценко Ю. Літературна казка в системі літературних жанрів та ієрархій (на матеріалі англійської літературної казки XIX ст.) 2007. (№119) С. 82-85.
53. Проценко Ю. Літературна казка про тварин . Слово і час. 2009. (№8) С.18-23.

54. Псурцев, Д.В. Перевод и дискурс. Вестник МГЛУ. 2002. (№463). URL: <http://www.thinkaloud.ru/sciencelr.html>.
55. Рецкер Я.И. Пособие по переводу с английского языка на русский. Ленинград : Просвещение (Ленинградское отделение), 1973. 199 с.
56. Селіванова О.О. Лінгвістична енциклопедія. – Полтава : Довкілля. – К, 2011. 844 с.
57. Селіванова О.О. Нова типологія перекладацьких трансформацій (на матеріалі українсько-російського перекладу). Вісник Черкас. ун-ту. 2012. (№7). С. 3-12.
58. Сорокотенко О.В. Літературна казка: порівняльний та типологічний аспекти: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук : 10.02.15. Одеса, 1996. 16 с.
59. Стельмащук З.В. Особливості застосування антонімічного перекладу у процесі передачі значення однократності та неоднократності дії в англо-українському перекладі. Науковий вісник Волинського національного університету імені Лесі Українки, Волинь. 2011. С. 98-102.
60. Степанов В.Г. Редакционная подготовка изданий переводной литературы. М.: МГУП, 1997. 127 с.
61. Теория перевода. URL: http://www.langinfo.ru/index.php?sect_id=1091.
62. Топер П. Перевод и литература: творческая личность переводчика. URL: <http://magazines.russ.ru/voplit/1998/6/toper.html>.
63. Федоров А.В. Основы общей теории перевода (лингвистические проблемы). М.: Высшая школа, 1983. 303 с.
64. Фёдоров, А.В. Очерки общей и сопоставительной стилистики. – М.: Высшая школа, 1971. С. 283.
65. Фёдоров, А.В. Язык и стиль художественного произведения. – М. – Л.: ГосЛитИздат, 1963. С. 137.
66. Художній переклад. URL: <http://myvic.com.ua/perekladi/hudozhniy-pereklad/>.
67. Художній переклад. URL: <http://naub.oa.edu.ua/2012/do-problemy-hudozhnoho-perekladu/>.

68. Художній переклад. URL: <https://studfiles.net/preview/6342212/> .
69. Чепурна М.І. Проблематика перекладу художніх творів. Вісник ЛНУ імені Тараса Шевченка. 2010. (№ 14) С. 201.
70. Шашко А.М. Міфологічна основа літературного звіриного епосу кінця ХІХ – початку ХХ століть. Науковий вісник Миколаївського державного університету. Миколаїв : МДУ ім. В.О. Сухомлинського, 2012. С. 195–204.
71. Ющук І.П. Поліваріантність адекватного перекладу. Українська мова як базова при вивченні іноземних мов. – К. : КДППМ, 1992. С. 86-88.
72. Ярмиш Ю. У світі казки. – К. : Рад. письменник, 1975. 144 с.
73. Ярцева В.Н. Лингвистический энциклопедический словарь. М. : Советская энциклопедия, 1990. 685 с.
74. Bell R. T. Translation and Translating: Theory and Practice. N.-Y. : Longman, 1997. 298 p.
75. Catford J. A. Linguistic Theory of Translation . L., 1965. 103 p.
76. Gilmour D. The long recession: the imperial life of Rudyard Kipling. New York : Farrar, Straus and Giroux, 2002. 351 p.
77. Kipling: The Critical Heritage / [ed. by Green R. L. and Kegan P.] – London : Routledge, 1971. 410 p.
78. Neubert A. Text and Translation. Leipzig, 1985. 168 p.
79. Newmark P. A. Textbook of Translation. London : Longman, 2003. 290 p.
80. Nida E. Theory and Practice of Translation / E. Nida, Ch. R. Taber. Leiden, 1964. 100 p.
81. Oittinen R. Translating for Children. New York and London : Garland Publishing, Inc., 2000. 205 p.
82. Reiss K. Translation Criticism. The Potentials and Limitations. Categories and Criteria for Translation Quality Assessment. Manchester : St. Jerome Publishing, 2000. 127 p.
83. Savory T. The Art of Translation. Boston : The Writers Inc., 1968. 191 p.
84. Webster's dictionary of American English / Edited by Gerard M. Dalgish. New York: Random House, 1997.

85.Zogar Sh. Poetics of Children's Literature. Athens; London: 1986. URL: www.tau.ac.il.

**СПИСОК ДЖЕРЕЛ ІЛЮСТРАТИВНОГО МАТЕРІАЛУ ТА ЇХНІХ
УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ**

1. Kipling Rudyard. Just so stories. URL: <http://bookzz.org/s/?q=r+kipling+just+so+stories&t=0>
2. Кіплінг Р. Казки / [пер. з англ. В. Панченко]. – К.: Махаон-Україна, 2006. 112с.
3. Кіплінг Р. Ріккі Тіккі Таві. Слоненя: Казки / [пер. з англ. Л. Солонька, В. Прокопчука]. – К.: Веселка, 1977. 29 с.
4. Кіплінг Р. Як і чому? Казки / [пер. з англ. Л.Солонько]. – К. : Веселка, 1971. 137 с.